

Anmeldelse af koncert med Vestre Jazzværk

- et arrangement med trafikale forviklinger

Der var lagt op til det sædvanlige koncertarrangement med spisning klokken 19 og jazz klokken 20. Men sådan gik det ikke denne aften, idet orkestret sad fast i en kilometerlang kø i tre timer på Fyn, da Storebæltsbroen var lukket helt ned for trafik. I bilen sad trombonisten Finn Burich fra Haderslev, trommeslageren Hans Rømer fra Kolding og bassisten Povl Erik Philipsen fra Middelfart, som skulle opsamle trompetisten Ove Larsen og banjospilleren Tom Nissen i Nørre Aaby. Klarinettisten Ole Weibel var ankommet i god tid fra Nykøbing Falster, og han gik sammen med formanden rundt i Elværket og så stadig mere bekymrede ud. Heldigvis blev vi i salen informeret om årsagen til "det manglende orkester".

Man gennemførte spisningen, serverede kaffe og kage og klarede lotteriet inden koncerten endelig begyndte klokken 21.45.

På trods af forviklingerne og det sene tidspunkt mødte vi nogle veloplagte musikere, som leverede en perlerække af traditionelle numre spillet med stor energi og spilleglæde, så ventetiden straks var glemt.

Man indledte med "Bourbon Street Parade" med flot ensemblespil og fortræffelige soli. Derefter fulgte "Some Day You will be Sorry" og "I want a little Girl" begge sunget af Ole Weibel, der også introducerede de enkelte numre, samtidig med at han leverede fortrinligt solospil på klarinetten. I "Once in a While" og "Big Butter and Egg Man" var der flot trompetspil og ikke mindst Burichs altid harmoniske understemme i det kollektive sammenspil

I "So do I" og Fats Wallers "It's a Sin to tell a Lie" hørte vi Tom Nissens sangstemme.

"High Society" - et hurtigt nummer - blev også spillet på den klassiske måde blandt andet med den karakteristiske klarinetsolo, fremført af Ole Weibel på bedste måde.

Efter en kort pause mellem de to sæt, hvor musikerne fik serveret et velfortjent måltid mad, blev andet sæt indledt med "Royal garden Blues" spillet lige efter bogen. Også her leverede den erfarne rytmegruppe den helt nødvendige swingende baggrund - ikke mindst med Philipsens solide basspil. Så fulgte "Wabash Blues" med afdæmpet og melodisk trompetspil i centrum, hvilket ledte tankerne hen på en af den legendariske kornettist Ken Colyers udgaver af denne melodi.

Herefter hørte vi yderligere en række klassikere som "St James Infirmeri", "Shine" og "Basin Street Blues", hvor alle soli også udløste klapsalver fra publikum.

Alle numre afspejlede tydeligt den revivaljazz, der opstod i Europa i 1940erne efter at den originale New Orleans jazz var blevet afløst af den mere arrangerede swingmusik. Så man gik her tilbage til den originale besætning med tre blæsere som leverede melodistemmerne som kollektiv improvisation.

Netop revivaljazzens kollektive improvisation er Vestre Jazzværk mestre i, hvilket gjorde samtlige numre autentiske inden for deres oprindelige rammer.

Koncerten sluttede klokken 24.15 med nummeret "Just a Gigolo", og vi kunne forlade Elværket en fortræffelig jazzoplevelse rigere i kraft af et yderst velspillende "jazzværk".

Mogens Lerbech